

spijker spoor kwartier hoek wijkkrant

13e jaargang,
februari 2009, nr. 59

In dit nummer o.a.:

Vrijstaat Thialf 2

**Jan Cremer in de
Parkstraat** 6

**Nieuw leven voor het
Koetshuis** 10

**Bouwplan afgewezen,
beuk blijft staan** 14

‘Grenspost voor de Vrijstaat Thialf’

Tekst: Gert van der Plas

Eerst was het woest, nat en onbruikbaar, later kwam er een zwembad en daarna een speelplaats. Maar altijd was het een verscholen, geheimzinnig en afgeschermd terrein. Reden voor Erik Vos en Richard Derks om te spreken van de Vrijstaat Thialf, een plek buiten het leven van alledag, een plek die er eigenlijk altijd al geweest is.

Plannen van de gemeente om Bouwspelplaats Thialf verder te ontsluiten voor de jeugd brachten de Dullertsstichting ertoe een royaal gebaar te maken. Mede vanwege haar 125-jarig bestaan en natuurlijk ook wel omdat het Thialf-terrein aan de Dullertstraat ligt, stelde de stichting 500.000 euro beschikbaar voor een nieuwe entree. Voor het ontwerp werd een prijsvraag uitgeschreven. Erik Vos en Richard Derks kregen er lucht van, maakten een plan en werden winnaar.

Eigen volkslied

In een fraai en rijk geïllustreerd boekwerkje hebben Erik en Richard hun visie op een nieuwe ingang voor Thialf gelanceerd. Opvallend is dat ze nergens concreet worden. Dat wil zeggen: je zult vergeefs zoeken naar een uitgewerkte voorstelling van een poort of een gebouw, zoals die straks zullen verrijzen. Wel staan er in het boekje allerlei voorbeelden van bestaande pleinen, poorten en grensposten. Om het idee vrijstaat te benadrukken krijgen met name grensposten en grensmarkeringen veel aandacht. ‘Thialf is een afgesloten gebied dat zich goed leent voor afzondering. En dat kun je goed zichtbaar maken met bijvoorbeeld grenspalen,’ zeggen Erik en Richard.

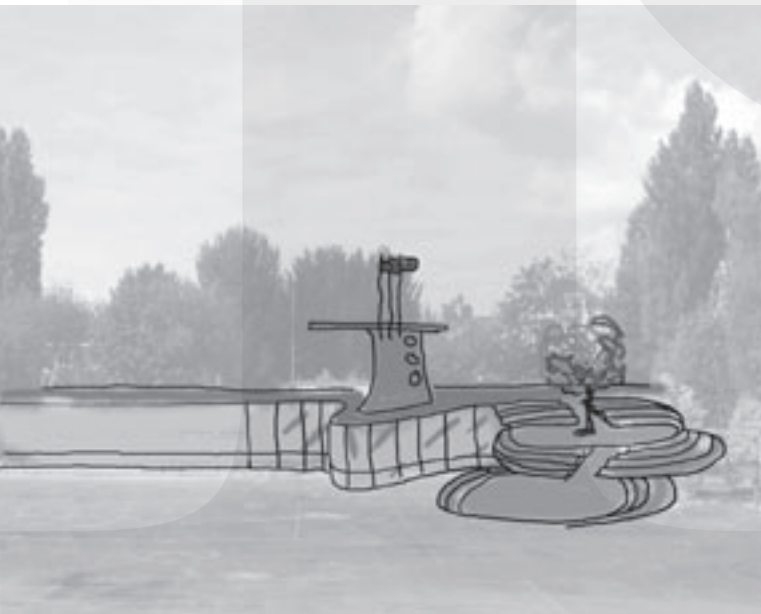

Kamerheer Vos en Grootmogol Derks

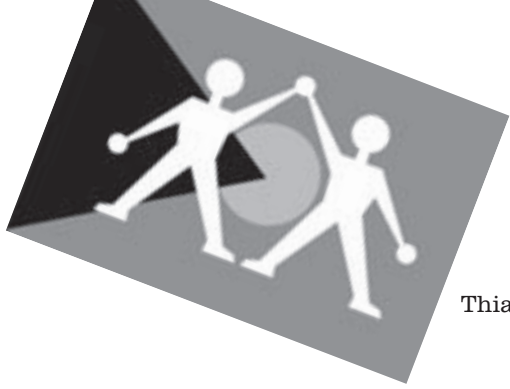
Behalve die ruimtelijke middelen om het terrein af te bakenen hebben ze nog veel meer in petto om de Vrijstaat Thialf echt van de grond te krijgen. Een staat is immers meer dan alleen die grond. Er hoort een vlag bij, een volkslied, een eigen nieuwsblad, een serie postzegels, een parlement met hoogwaardigheidsbekleders. Er is inmiddels een postzegel met het portret van de oude Dullert zelf en er wordt gewerkt aan het volkslied. Ook de vlag is klaar. En wat al die andere attributen betreft: ‘Onze visie is geen kant-en-klaar plan. We willen plannenmakers en wijkbewoners inspireren. Iedereen kan zijn zegje doen. Die vijf ton van de Dullertsstichting wordt niet alleen gebruikt voor de bouw van de poort en de grenspost (het entreegebouw), maar ook voor het Vrijstaat-idee, zeg maar het enthousiasmeerpakket.’

Eerst een beeldkwaliteitsplan

Op zaterdag 10 januari, tijdens de kerstboomverbranding, is de Vrijstaat Thialf officieel uitgeroepen door Vos en Derks in hun hoedanigheid van Kamerheer en Grootmogol. Bij die gelegenheid werd Mo Ganzevles in een moeite door tot ridder in de Orde van de Zilveren Stijgbeugel van Sport en Spel geslagen. Kijk op www.vrijstaatthialf.nl voor een filmverslag van de plechtigheden.

Entreegebouw

Thialf vlag

kijk op de wijk

Op de vraag hoe de visie 'Grenspost voor de Vrijstaat Thialf' tot stand gekomen is, beginnen Erik en Richard te wijzen en door elkaar te roepen: 'Hij heeft het verzonnen, ik heb het bedacht.' Nou, daar zal wel samenwerking in het spel geweest zijn. En hoe gaat het nu verder met de plannenmakerij?

De dienst Stadsontwikkeling van de gemeente Arnhem is voor een nadere uitwerking van het plan Spijkerbroek – waarvan het Thialf-terrein onderdeel is – in zee gegaan met het Amsterdamse stedenbouwkundige bureau BFAS. Ook Erik en Richard hebben daarmee kennisgemaakt. Ze zijn goed te spreken over de mate van bewonersparticipatie waarvoor BFAS plaats heeft ingeruimd. Trouwens, ook BFAS gaat niet over de uiteindelijke architectuur; hun opdracht is het maken van een beeldkwaliteitsplan en een nota van randvoorwaarden.

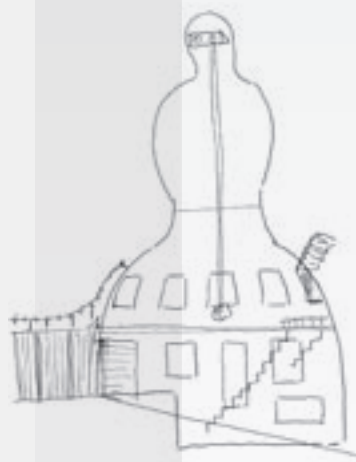
Eerste zorg van Erik Vos en Richard Derks is om toch vooral hun lijst van wensen hoog te houden en hun visie en de besteding van het geld van de Dullertsstichting te bewaken. Zoals gezegd: er is hun alles aan gelegen om de bewoners van het Spijkerkwartier bij de plannen te betrekken. Nieuws over Vrijstaat Thialf verschijnt op www.vrijstaatthialf.nl, waar je ook reacties kwijt kunt en waar je een bijdrage kunt leveren aan de Grondwet. Je kunt er ook het boekje met de complete visie inzien.

De wijkkrant zal de komende tijd regelmatig verslag doen van de jongste ontwikkelingen.

De andere inzendingen

Wat hebben de andere ontwerpers bedacht? Van de vier inzendingen kon er maar een de prijs van de Dullertsstichting winnen. Toch willen we ook de plannen die het niet gehaald hebben voor het voetlicht brengen. Waar de winnaars Erik Vos en Richard Derks in hun visie nog alle ruimte laten voor de inbreng van bewoners en plannenmakers, zijn de andere drie inzenders al veel concreter. Ze komen alledrie met een meer of minder ruw geschetst gebouw.

Carel Lanthers: grote, sculpturale uitspraak

'Het gebouw - een vrouwenfiguur met grote rok, ongeveer 12 meter hoog - is gedacht vanuit de beeldhouwkunst en vanuit mijn oeuvre. De grote diversiteit van bouwstijlen in de omgeving wordt erdoor beklemtoond. Door het organische karakter van het gelaagde beeld zal het verbindingen aangaan met de natuurlijke elementen.

De functies wonen en

werken krijgen in het beeld een centrale positie door de ruimte gedeeltelijk als workshopruimte/kinderatelier in te richten.

Het werk versterkt de stedelijke cultuur die hier gewenst is door de grote en sculpturale uitspraak. Het voorstel sluit aan bij mijn oeuvre als beeldend kunstenaar en past in de jarenlange ontwikkeling ervan. Het beeld dient tevens als entree. De dame staat als een poortwachter op het hoogteverschil, waardoor een zijde drie meter hoger oogt. Er ontstaat een contrast met de omgeving, waardoor het beeld uitnodigend zal werken. Tevens wordt de verborgenheid van de bouwplaats gewaarborgd.'

(Vervolg van pagina 3)

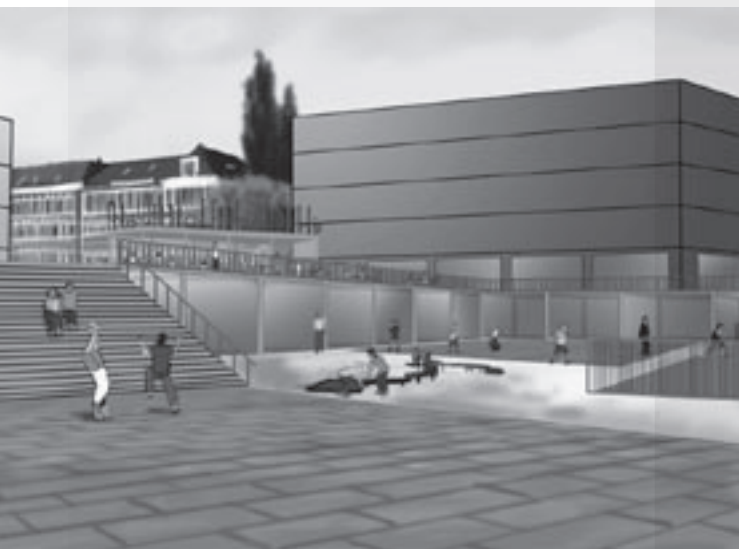
Huijbers en Agelink: veilige plek

Germa Huijbers en Carolina Agelink lichten hun plan toe met onder meer de volgende woorden: 'Thialf is door zijn ligging helder afgebakend van de "buitenwereld": er is hoogteverschil met de omgeving en Thialf is slechts via één ingang – aan de Dullertstraat - toegankelijk. Deze randvoorwaarden bepalen voor een belangrijk deel de kracht van Thialf: voor ouders is het de ideale, want veilige plek om de kinderen even uit het oog te kunnen verliezen, wat het voor kinderen veel spannender maakt er te spelen. Het al aanwezige hoogteverschil wordt in de plannen geaccentueerd en beleefbaar gemaakt.

Verschillende speelse elementen (traptribune, glijbaan, brandweerpaal) moesten in de plannen de mogelijkheid tot afdalen naar het speelniveau voelbaar maken. De rand van de stedelijke ruimte boven werd in de plannen een uitstekend stadsbalkon, met een hoogwaardige horecavoorziening, daaronder waren de voorzieningen geconcentreerd voor de recreatieve en op spelende kinderen gerichte functies.'

Buro Poelmans Reesink

Het schetsontwerp van Buro Poelmans Reesink biedt ruimte aan monumentale terrassen en trappen, die het bestaande hoogteverschil overbruggen. Op het hooggelegen gedeelte is ruimte voor horeca, de lagere delen zijn het domein van de jeugd. Op de plattegrond is te zien hoe de nieuwe entreegebouwen een schakel vormen tussen de stedelijke bebouwing en de groene ruimte van het Thialf-gebied.

TOCH DOMUSHUIS IN STEENSTRAAT

Het ziet ernaar uit dat het Domushuis in de Steenstraat er toch gaat komen. Tegen de vestiging van deze voorziening – een initiatief van het Leger des Heils voor de opvang van mensen met psychiatrische problemen, waaronder daklozen en (ex-)verslaafden - is met name door winkeliers uit de Steenstraat fel verzet geboden.

Het pand op de nummers 44 en 46, waar op de begane grond Foto Smits en een filiaal van het Kruidvat zijn gevestigd, zal door woningbouwcorporatie Portaal geschikt worden gemaakt voor de nieuwe bestemming. Portaal heeft daartoe van het college van burgemeester en wethouders van Arnhem een sloopvergunning, een bouwvergunning en een vrijstelling van het geldende bestemmingsplan ontvangen.

Belanghebbenden kregen na het besluit van B&W nog drie weken de gelegenheid om bezwaar aan te tekenen. Wat dat heeft opgeleverd, was op het moment van kopijsluiting van deze wijkkrant nog niet bekend.

Politiebericht

PROJECT VERSCHERPT TOEZICHT OP STEENSTRAAT

Sinds eind december houdt de politie verscherpt toezicht op de Steenstraat, naar aanleiding van klachten van bewoners en ondernemers. Er wordt op alle soorten overtredingen gelet, van fietsen in de verkeerde rijrichting tot rondhangen in portieken. Volgens wijkagent Joke Bartelink zijn tot nu toe ongeveer 50 bekeuringen uitgedeeld, met name voor verkeersovertredingen. Tot nu toe is van drugsoverlast en rondhangen in portieken en op het station weinig gebleken. Bij controles in het verleden was dat wel anders.

Het verscherpte toezicht wordt de komende maanden voortgezet.

De Rank: Reactie op oproep

Onze oproep in de vorige wijkkrant om informatie over kleuterschool De Rank heeft al vruchten afgeworpen. We kregen een reactie van mevrouw Anneke van Veen, die een groot deel van haar jeugd in het Spijkerkwartier woonde. Haar vader, Cor Wijnhorst, heeft het kleuterschooltje ooit mede opgericht.

Mevrouw Van Veen schrijft: 'Toen Kees, mijn jongste broer, naar de kleuterschool moest, was er in de hele wijk geen school te vinden. Het gevolg was dat hij met zijn vriendje, Tom Pruijssers, naar de kleuterschool in Klarendal moest lopen. Elke dag gingen ze via de Driekoningenstraat en de Hertogstraat naar school.'

Vader Wijnhorst en moeder Pruijssers vonden dat dat zo niet langer kon. De heer Wijnhorst was ouderling van de Hervormde Gemeente De Rank. De twee benedenzaaltjes in het kerkgebouw, waar de gemeenteleden na de zondagse dienst bij elkaar

kwamen, stonden doordeweeks leeg. Daar pasten mooi twee kleuterklassen in. Samen met een derde ouder, Jan Kleijer, namen ze het initiatief tot de oprichting van een kleuterschool, met ingang van 1 juli 1953. In augustus 1955 ging het schooltje pas daadwerkelijk van start. Waarschijnlijk moest er eerst de nodige ambtelijke weerstand overwonnen worden, omdat het kerkgebouw hier eigenlijk niet voor bedoeld was.

Mevrouw Van Veen heeft er zelf, voordat ze naar de kweekschool ging, nog even gewerkt als hulp van juffrouw Gerda Gon. Later kwam er nog een tweede onderwijzeres, juffrouw Nijdeken. Hoelang het schooltje uiteindelijk heeft bestaan, weet ze niet.

Voor wie ons aan (nog) meer informatie kan helpen: wijkkrant@spijkerkwartier.net

‘Als me iets niet bevalt, sla ik erop!’

Jan Cremer in de Parkstraat

Tekst: Stef Ketelaar

In veel van de monumentale panden van het Spijkerkwartier worden kamers verhuurd. Generaties studenten, kunstenaars en jongeren verbleven in de loop der jaren voor korte of langere tijd in onze wijk. Een zo’n bewoner, die later tot ver over de landsgrenzen beroemd zou worden, is de schrijver-schilder Jan Cremer. Hij woonde begin 1957 enige maanden in de Parkstraat.

In het najaar van 1956 krijgt Jan van de kinderrechter toestemming om aan de kunstacademie in Arnhem te studeren, richting vrij schilderen. De jongen is nog minderjarig en staat onder toezicht van een voogd, omdat hij ‘moeilijk opvoedbaar’ is. Hij loopt telkens weg van huis in Enschede, waar hij in 1940 is geboren. Na heengezonden te zijn bij de Koninklijke Marine wegens ‘ondisciplinair en niet te corrigeren gedrag’ komt de dan 16-jarige rebel in Arnhem.

Cremer woont aanvankelijk op kamers aan de Rijnstraat, daarna op Spijkerlaan 38, om uiteindelijk op Parkstraat 21 te belanden. Daar huurt hij een deel van het souterrain van Jan Dubbelman. In een brief aan zijn pleegouders van 18 februari 1957 schrijft Cremer: ‘Ik heb nu ’n reuze leuk hol in de Parkstraat. Er wonen nog meer mensen van onze school. Ik heb het er erg gezellig. Ik heb gas, water, ’n kachel, licht, schemerlampen, radio en pick up en ’n zoi platen, lekkere jazzplaten.’

De zoon van Jan Dubbelman, Reinout, vertelt vanuit café Vrijdag: ‘Parkstraat 21 is evenals de overige huizen hier gebouwd rond 1870. Mijn grootouders hadden er vanaf 1926 een pension voor rijke dames op leeftijd. Mijn moeder is in 1927 geboren in de kamer die Jan Cremer later zou huren. Mijn vader nam het pand in 1956 over. Hij beëindigde het pension en ging kamers verhuren. Mijn vader is een heel vrijzinnige, liberale man, die er geen probleem mee had om te verhuren aan zogenaamde anti-burgerlijke types. Veel jongeren die destijds elders geen kamer konden huren - bijvoorbeeld omdat ze homo waren - kwamen zo in de Parkstraat. Onder de kamerbewonders bevonden zich altijd veel kunstenaars. Dat gaf een bijzonder leuke sfeer in huis.’

Tegenover de woning van Dubbelman is in die tijd de toneelschool gevestigd. Veel acteurs huren een kamer bij Dubbelman. Ernaast zit de, inmiddels ook verdwenen, balletschool van Winja Marova. Het Spijkerkwartier is in deze periode hersteld van de zware oorlogsschade. Het is een aangename buurt, chic met haar herenhuizen en vrijgevochten met al die studenten en kunstenaars. Van de grootschalige verloedering die in latere jaren zou plaatshebben is nog geen sprake.

Voor de jonge Cremer is het een tijd van armoede. Hij heeft nauwelijks geld voor brood. In zijn brieven klaagt de jonge kunstenaar: ‘De mensen kan ik niet overtuigen dat het slecht met me gaat, want ik ben altijd even grappig,

Jan Cremer in zijn souterrain aan de Parkstraat

vrolijk en vol energie en initiatief, en ze denken die belazert de boel.'

Hij schildert met alle materiaal dat voor handen is. Hij maakt portretten, landschappen en huizen, altijd vol kleur en contrast. Verder speelt hij bij toneelgroep Theater, waarmee hij schouwburgen in het land afreist, en publiceert hij zijn eerste gedichten.

De vader van Reinout, Jan Dubbelman (81), verruilde het Arnhemse Spijkerkwartier enige jaren geleden voor Den Haag. Hij herinnert zich Jan Cremer nog goed. Hoe kwam hij eigenlijk bij hem in huis? Dubbelman: 'Er stond een advertentie in de krant: "Rustige jongen zoekt kamer".'

Nou, dat heb ik geweten! Enfin, ik heb contact met hem opgenomen en de volgende dag kwam hij, branievool, zwart leren jack aan, samen met nog drie andere jongens. Ik had namelijk vier kamers in het souterrain.'

Cremer komt op Dubbelman over als een weinig fijngevoelige, nogal 'rauwdouwerige' figuur. 'Ik had zo mijn bedenkingen om aan hem te verhuren, maar mijn vrouw zei dat hij zulke mooie ogen had.'

De dag dat Cremer in zijn kamer trekt, zegt hij tegen zijn nieuwe huurbaas, eigenlijk zonder aanleiding: 'Als me iets niet bevalt, sla ik er op.' Dubbelman reageert ad rem: 'Dat doe ik ook altijd!' Dat maakt indruk, want Cremer dimt.

De nieuwe bewoner geeft zijn souterrain-kamer een grondige metamorfose. De muren worden geel en rood, de vloer zwart. Hij neemt een kat uit het asiel als huisdier, hoewel dat tegen de regels is.

Reinout Dubbelman: 'Cremer had meestal geen geld om de huur te betalen en mijn vader accepteerde dan een schilderij van hem. Maar het echte probleem met hem was de overlast die hij veroorzaakte. Hij ontving een voortdurende stroom van meisjes, waarmee hij zeer luidruchtig was en erg ruw omging. Wij hebben 1100 huurders gehad, maar Jan Cremer is de enige bij wie mijn vader ooit de huur heeft opgezegd. Hij veroorzaakte

te veel problemen in huis, had altijd trammelant.'

Op een dag is Cremer al zijn rommel aan het verbranden in de kolenkachel. De vlammen slaan tegen het plafond en het hele huis staat onder de rook. 'Het bizarre was', zegt Jan Dubbelman, 'dat zijn huurcontract de dag tevoren al was afgelopen. Hij hoorde er niet meer te zijn, maar stond daar gewoon nog rotzooi te verbranden in de kamer, alsof het normaal was.'

Ongeveer rond dezelfde tijd wordt Cremer van de kunstacademie gestuurd. Hij heeft ruzie met de directeur en vecht met de andere studenten. Tot overmaat van ramp is het mooiste meisje van de academie, toevallig de dochter van de voorzitter van het schoolbestuur, zwanger geworden van Cremer. Het is in de jaren vijftig een heuse rel.

Tegenwoordig verhuurt Reinout Dubbelman kamers aan de Parkstraat, nadat zijn vader daar mee ophield. Hij laat me het pand en de kamer zien waar Cremer ooit woonde. Veel is er niet veranderd al die jaren, al hebben de kolenkachels plaatsgemaakt voor centrale verwarming. Nog altijd wonen er studenten. In het betreffende souterrain zit nu een 28-jarige jazz-musicus uit Teheran, Amir Nasr. Evenals Cremer 52 jaar geleden studeert hij aan de Arnhemse kunstacademie, die tegenwoordig ArtEZ heet. Van Jan Cremer heeft hij nog nooit gehoord, maar zijn nieuwsgierigheid naar de persoon die hier ooit zoveel stampeij veroorzaakte, is gewekt. Binnenkort studeert Nasr af en vertrekt hij weer naar Iran om daar een bestaan als muzikant op te bouwen.

Ook Cremer trekt na zijn kortstondige maar roerige verblijf in Arnhem de wijde wereld in. Vanaf mei 1957 vaart hij als matroos op een kustvaarder die Russische en Poolse havens aandoet. Dubbelman herinnert zich nog hoe op de Parkstraat een kaart met een bijzondere postzegel uit de Sovjetunie wordt bezorgd. Die had Cremer aan zichzelf gestuurd, terwijl hij er al niet meer woonde! In de jaren die volgden is het fenomeen Cremer veelvuldig in de media en breekt hij door, in Nederland en daarbuiten, als schilder en in 1964 als schrijver met Ik, Jan Cremer.

onzichtbare zaken

lopende zaken

Eethuis en afhaalcentrum Helal

Tekst: Gonnie Verbruggen

De Hommelstraat herbergt voor wie durft een ruime keus aan gastronomische genoegens. Een daarvan is Turks eethuis en afhaalcentrum Helal op nummer 46. In deze krant is Tunahan Sahin aan het woord. Hij is nog maar 21 jaar, maar tijdens dit interview - in de kerstvakantie - is zijn vader in Turkije en is hij voor even de bedrijfsleider. 'Ik volg nu nog de opleiding internationale handel aan het mbo,' legt Tunahan uit. 'Moeder is niet mee. Nee, want haar familie woont hier in Arnhem. De familie van mijn vader woont in Turkije.' Helal betekent in het Turks 'rein'. Het Arabische woord 'halal' is in het Nederlands beter bekend en betekent hetzelfde. Tunahan: 'Iedereen kan bij ons komen eten en iedereen is welkom.' Niet alleen eten, ook afhalen of laten bezorgen is mogelijk. Eethuis Helal bestaat zeven jaar en is zeven dagen per week open. Er werken tien mensen, waarvan de meesten parttime, om te serveren of te bezorgen. 'We hebben één fulltime pizzabakker in dienst en verder werken mijn vader en moeder in de zaak en ik buiten schooltijd'. Waarom een eethuis en geen restaurant? 'We zijn te klein voor een restaurant, dan moet je minstens 40 stoelen hebben. Verder is een eethuis informeler en goedkoper.'

Lamsvlees en kikkererwten

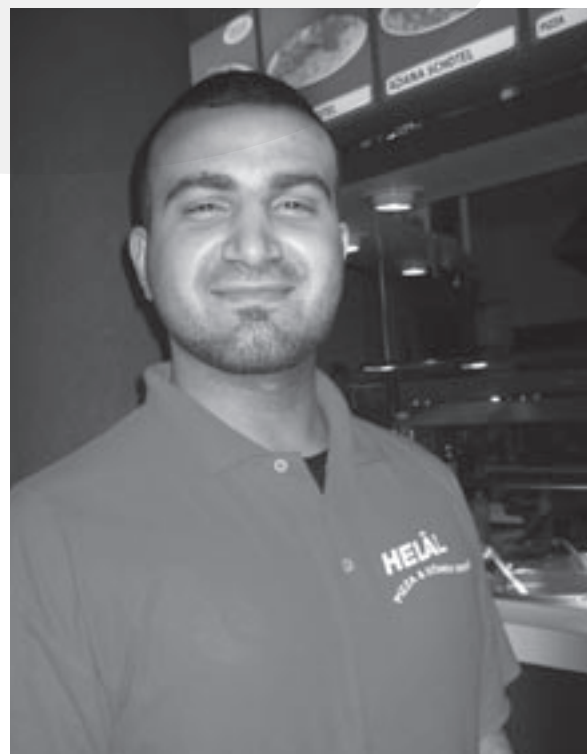
Tunahan moet zijn vader soms overtuigen van het nut van moderne hulpmiddelen. 'Het is voor hem gemakkelijker om alles bij het oude te laten. Maar inmiddels ziet hij de voordelen van een pinautomaat in de zaak wel.' De pinautomaat is er op aandringen van Tunahan gekomen. 'Nu is mijn vader er blij mee.' Eethuis Helal is gespecialiseerd in de Turkse keuken. Tijdens het interview pruttelen de groentestoofschotel met lamsvlees en kikkererwten, de linzensoep en de bonensoep in de speciale bakken in de toonbank. Ook voor de meer gangbare gerechten zoals köfte, shoarma en iskender kebab kan men bij Helal terecht. Tunahan: 'We maken bijna alles zelf. We kopen bij de slager bijvoorbeeld het hele schaap en daarvan maken we zelf de lamskoteletjes, het gehakt en het stoofvlees.' Ze besteden veel aandacht aan de kwaliteit van de gerechten. 'Wat ik zelf niet zou eten, zal ik ook zeker niet aan een klant verkopen,' aldus Tunahan. 'En verder vinden we het belangrijk om het de klanten naar de zin te maken.'

Iedereen is welkom

'De zaak loopt redelijk,' vertelt Tunahan. 'We kunnen er aardig van leven.' Naast vader en moeder heeft hij nog twee kleine zusjes en een grote zus die ook studeert. Maar er is in de wijk veel concurrentie. Tunahan: 'We letten op de prijzen van de andere ondernemers in verhouding tot die van ons.' Het gezin Sahin woont in Sint-Marten. 'Ideaal, dat is lekker dichtbij.' De klanten komen vooral uit de buurt. 'Turken natuurlijk, maar ook Nederlanders, Surinamers, Marokkanen, Chinezen, Somaliërs en ook de daklozen komen hier wel eens langs.' Tunahan doelt op de daklozen uit de Spoorwegstraat. 'Als ze honger hebben, geven we een broodje, want het zijn ook mensen. We geven nooit geld, waar ze meestal wel om vragen.' In de zeven jaar dat Eethuis Helal bestaat, is er een vaste klantenkring opgebouwd. 'De mensen komen terug omdat de sfeer hier goed is. Ze komen om een praatje te maken.' Ook in de Spoorhoek is de sfeer goed. 'Als ik deze kant op loop, kom ik veel bekenden tegen en we groeten elkaar. Het is een gezellige buurt.'

Meer weten? Loop eens binnen bij Eethuis Helal, Hommelstraat 46, of bel 026-4422953.

Tunahan Sahin

onzichtbare zaken

lopende zaken

||||||| Buro Waanzin!

Tekst: Gonnie Verbruggen

Volgens de website het leukste buro van Nederland: het is te vinden in de Parkstraat op nummer 31. Sinds kort prijkt daar naast de imposante voordeur een plaatje waarop staat 'Buro waanzin! Artiesten- en evenementenbureau'. Eind vorige eeuw werd dit bedrijf opgericht door Mark Postema, die toen nog de leadzanger was van de Arnhemse band De zingende Fresia's. In het begin zat Buro Waanzin! bij Mark Postema aan huis op de Emmastraat, vanaf 2005 op de Parkstraat. De drijvende kracht is nu Bert Donker, die in het jaar 2000 in loondienst kwam bij Buro Waanzin! Begin 2007 heeft hij zich ingekocht en nu werkt Bert vrijwel helemaal alleen. Mark Postema werkt in hetzelfde pand en is op de achtergrond nog steeds bij Buro Waanzin! betrokken.

Rock 'n' lol

'We zitten vooral in de feestbands en -acts,' legt Bert uit. 'De muziek moet staan als een huis, maar er moet meer te beleven zijn dan alleen goede muziek.' De act moet visueel de moeite waard zijn. Verkleedpartijen, rare decors én humor zijn ook belangrijk. Buro Waanzin! is het boekingsbureau voor twintig acts en bands. Die kunnen variëren van een band met elf leden tot een eenmansact. Bert noemt enkele voorbeelden: 'Patatje Metal brengt een mix van metal en smartlappen, 666 The Nightmare is een hardrock coverband verpakt als duivelse act. We hebben ook de jonge rock 'n' lol-honden van AC/DIXI en de Belgische band Tony en de hangmatten met Rowwen Hèze-achtige muziek, maar dan met de typisch Vlaamse humor en veel interactie met het publiek.' De bands treden vooral op in Nederland en soms in België.

Wat doet een boekingsmanager zoal? Bert: 'Ik doe alles behalve optreden. Ik organiseer de voorbereiding, regel dat de artiesten bij grote evenementen probleemloos het terrein op kunnen en ik zorg voor de financiële afwikkeling. Als ik mijn werk goed doe, hoeven de bands alleen maar op te treden en hebben ze geen rompslomp aan hun hoofd.'

Lowlands en Vierdaagse

Bert heeft ook een thuisfront, dus maakt hij minder optredens mee dan je zo zou denken. Bert: 'Als ik wil kan ik er wel acht tot negen keer per weekend bij zijn, maar ik moet selectief zijn.' Hij pikt daarom die concerten uit waar hij met veel mensen persoonlijk kan kennismaken. 'Want vaak communiceren we alleen per mail of telefoon.'

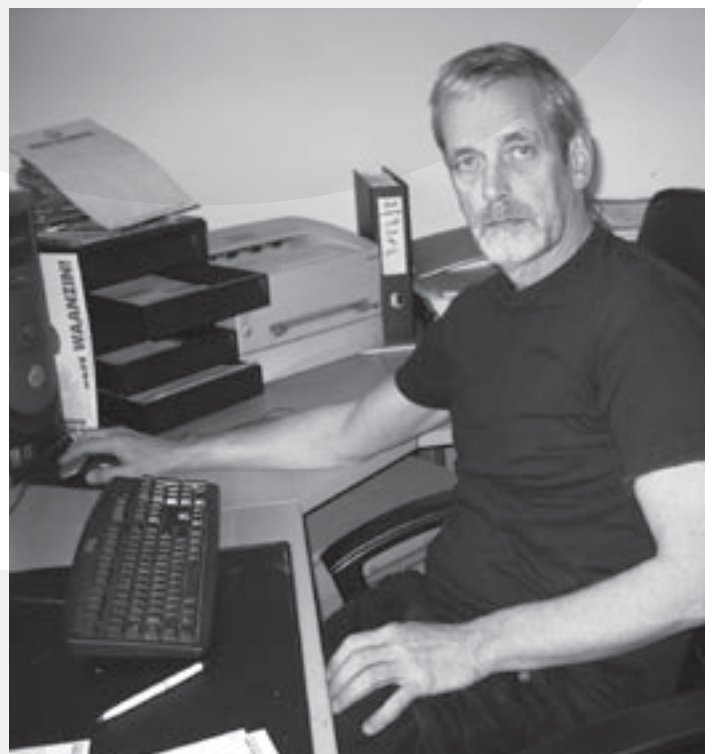
Bert wilde diep in zijn hart eigenlijk zelf muzikant worden. 'Maar ik moet niet gaan optreden, want dan lopen de mensen weg.' En zo is hij toch heel tevreden als een van zijn bands het publiek uit zijn dak laat gaan. 'Ik kon van mijn hobby mijn werk maken, want ik ben op de eerste plaats muzikliefhebber. Ik ben echt heel trots als Patatje Metal op Lowlands mensen binnen enkele minuten uit de stoeltjes en aan het headbangen krijgt. Of toen ze als eerste act op het hoofdpodium van de Vierdaagsefeesten de tweede, veel bekendere band helemaal wegspeelden. Daar heb ik dan mijn steentje aan bijgedragen.'

Smartlappenfestival

Zakelijk gaat het goed met Buro waanzin! 'Ik heb tot nu toe geen last van de kredietcrisis of het rookverbod.' Bert, die in Meppel woont, overweegt niet om met zijn bedrijf uit het Spijkerkwartier te vertrekken. 'Ik heb niet zoveel met de wijk, maar ik heb het hier goed naar mijn zin. En ik heb in Arnhem veel zakelijke contacten, zoals de horecavereniging Het Gulle Zwijn, waarmee ik ook in 2009 weer het smartlappenfestival in de Arnhemse binnenstad organiseer.'

Meer weten? Kijk op www.waanzin.nl of bel 026-4424795.

Bert Donker

Nieuw leven voor het Koetshuis

Tekst: Marlies Hummelen

Eind 2005 werd de rosse buurt ontruimd en daalde een ongekennde stilte neer over het negentiende-eeuwse wijkje rond Dullertstraat en Karel van Gelderstraat. Een lange periode van afwachten volgde, maar in de zomer van 2007 werd het eerste stukje gemeentebezit, twee panden aan de Driekoningendwarsstraat, bij opbod verkocht.

Jeroen Steenberg en Inge te Kaat woonden toen aan de Looierstraat, maar fietsten regelmatig door dit deel van de wijk. Ze vielen meteen op een van de panden, een voormalig koetshuis, maar de geschatte verkoopprijs ging hun budget ruim te boven. Inge vertelt: 'Ik ging niet eens mee naar de kijkdagen, we konden het toch niet betalen. Maar Jeroen kwam zó enthousiast terug... Toen hebben we na lang dubben en rekenen ten slotte toch een bod uitgebracht.' En tot hun grote verbazing bleken ze toen eigenaar van het koetshuis!

Vijftien containers

Dat was in augustus. Het najaar benutten ze om een gedegen plan te maken voor de verbouwing. Ook probeer-

den ze de geschiedenis van het pand te achterhalen, maar wat er aan archiefmateriaal geweest was, bleek in de oorlog verloren te zijn gegaan. Voordat het

een bordeel werd, zat er waarschijnlijk een drankenhandel in, veel meer is niet bekend.

In december 2007 kregen ze de sleutel en kon het werk beginnen. Inge laat foto's zien uit die tijd. De hoge, vierkante benedenruimte van het gebouw was opgedeeld in twaalf kamertjes. Overal muurtjes, betegelde badkamertjes, een verlaagd plafond. De oorspronkelijke voorgevel met de grote dubbele deur was verbouwd tot een aantal etalages.

Jeroen: 'Eerst hebben we echt álles eruit gesloopt. Vijftien volle containers. In het begin tik je er een paar muurtjes uit en dan denk je: nou, dat schiet lekker op. Maar alleen al met slopen zijn we vier weken bezig geweest.' In totaal werden het negen maanden van non-stop klussen. Ze deden bijna alles zelf, om de kosten te drukken. Inge werkte fulltime, Jeroen parttime. Hij zette z'n studie architectuur een tijdje in de ijskast om zich aan de verbouwing te kunnen wijden. 'En gelukkig', zegt Inge, 'hebben we allebei een hele handige vader!'

Complimenten

Uiteindelijk bleef alleen de 'schil' van het pand staan: muren, vloeren en dak. Van binnen is alles nu prachtig verbouwd tot een modern woonhuis. De voorgevel hebben ze helemaal in de oude staat teruggebracht. Zelfs de nieuwe deuren en ramen zijn gemaakt naar het oorspronkelijke model. Inge: 'De reacties uit de buurt waren zo onwijs leuk! We liggen hier nogal in de loop, en als we buiten bezig waren kregen we voortdurend compliment-

jies.' Jeroen vertelt dat het grootste deel van de overige 'gemeentepanden' door een projectontwikkelaar gekocht is. 'In het begin vond ik dat echt een tegenvaller', bekent hij. 'Ik had liever gezien dat het particulieren waren. Mensen zoals wij, die hun huis zelf opknappen. We hebben wel een leuk contact met die projectontwikkelaar gekregen, maar het blijft jammer.'

Peeskamertjes eruit, zithoek er in

Een gangetje
met toilet werd
buitenruimte

Verdomhoekje

Op dit moment stagneert de ontwikkeling van de buurt. Veel panden staan er nog net zo bij als vlak na de ontruiming. Gevolg is dat de omgeving toch weer dreigt te verloederen. Jeroen: 'Het is hier nu een soort "verdomhoekje", met dat uitgebrande Casa Rossa. Daardoor gaan mensen ook onverschillig om met de buurt. Het is er rommelig, auto's worden soms zowat bij ons binnen geparkeerd.' Onlangs ontplofte er midden in de nacht een geparkeerde scooter bij hen op de hoek. Inge: 'Je schrikt enorm, hoor! Maar ja, dan sta je opeens met een stel buren in pyjama buiten, en dat is dan best gezellig...'

Al met al vonden ze het een hele heftige klus, hun eerste eigen huis. Jeroen: 'Het is maar goed dat we van tevoren niet wisten waar we aan begonnen. Maar het was een kans uit duizenden. En nu zijn we ontzettend blij met het resultaat!'

Toen en nu: Hommelstraat

Beide foto's bieden een doorkijkje onder de spoorbrug door naar de Hommelseweg.

Fotocollage van Spijkerkwartier

Tijdens de goedbezochte nieuwjaarsbijeenkomst op vrijdag 23 januari in De Lommerd is er onder de aanwezigen een groot aantal camera's voor eenmalig gebruik uitgedeeld. Met elke camera kunnen 27 foto's geschoten worden en het is de bedoeling dat al die foto's tot een grote collage worden samengevoegd.

Het fotoplan is een idee van het wijkplatform en het is de bedoeling dat de deelnemers elk op geheel eigen wijze het Spijkerkwartier in beeld brengen.

De foto's zullen worden afgedrukt door Foto Willems in de Steenstraat, die ze ook op een cd zet. Naar verwachting zal het resultaat een bijdrage leveren aan het formuleren van een wijkvisie. De fotografen krijgen tot 1 april de tijd.

Reiki voor dak- en thuislozen

Dak- en thuislozen zijn door allerlei oorzaken hun thuis kwijtgeraakt en leven daardoor voor een groot deel op straat. Dat valt niet mee, zo'n leven. Om hun omstandigheden wat te verzachten is er een initiatief gestart om ze Reiki aan te bieden.

Wat is Reiki? Reiki is het doorgeven van energie door middel van handoplegging. Reiki-gevers hebben daarvoor een speciale cursus gevolgd. Het effect van Reiki is dat degene die Reiki ontvangt rustiger wordt, zich meer ontspannen voelt en lekkerder in zijn vel komt te zitten. In samenwerking met IrisZorg, de Arnhemse instelling voor verslavingszorg en maatschappelijke opvang, gaat een aantal Reiki-gevers proberen het leven van dak- en thuislozen iets draaglijker te maken. De groep is nu nog te klein om continuïteit te waarborgen, vandaar deze dringende oproep: Wie wil zich belangeloos inzetten voor de verstrekking van Reiki aan dak- en thuislozen?

Iedereen die bekend is met Reiki en die mee wil doen aan het project kan contact opnemen met Conny (026-3512235) of Wil (026-3554810).

Winnaar fotowedstrijd 'Water in de wijk'

In het kader van het project 'Water in de wijk' van de Gemeente Arnhem vond een fotowedstrijd plaats.

Trots kunnen we melden dat een van de drie winnaars een bewoner uit onze wijk en medewerker van de wijkkrant is: Sjoerd Kulsdom. De foto met als onderwerp de Emmastraat waar smeltende sneeuw, beschenen door de zon van de bomen valt, werd uitgekozen als 'origineelste foto'.

De winnende foto

Nieuwe fase Spijkerbroek

Stap voor stap beginnen de plannen voor het Spijkerbroekgebied vorm te krijgen. Vorig jaar is de visie voor het gebied vastgesteld. In de komende maanden moet deze visie een concrete invulling krijgen. De gemeente heeft inmiddels in overleg met de Werkgroep Spijkerbroek een stedenbouwkundig bureau, BFAS uit Amsterdam, uitgekozen om concrete ontwerpen te maken voor inrichting en bebouwing van het gebied. Het gaat dan om het nieuwe park, dat Bouwspiegelplaats Thialf, de sportvelden rond het Stedelijk Gymnasium en een deel van de aangrenzende bebouwing omvat.

Het is de bedoeling om een grote en gevarieerde groep bewoners te betrekken bij het ontwerp. Alet Voskuil, gemeentelijk communicatieadviseur voor Spijkerbroek, vertelt: 'Naast de leden van de werkgroep wil de gemeente ongeveer dertig bewoners en gebruikers van het Spijkerbroekgebied werven om mee te denken over de invulling van de visie. In deze groep zouden zoveel mogelijk verschillende gebruikers/bewoners vertegenwoordigd moeten

zijn: scholieren, ouderen, ouders met jonge kinderen, mensen van verschillende culturen etcetera.'

In een atelier-achtige opzet zullen de leden van deze groep en van de Werkgroep Spijkerbroek samen met BFAS aan de slag gaan. Ook Erik Vos, die onlangs de prijsvraag van de Dullertstichting won met zijn plan voor een nieuwe entree van Thialf (zie elders in deze krant) zal bij de plannen betrokken worden.

In mei worden dan de schetsvoorstellen aan de buurt gepresenteerd.

Alet Voskuil: 'Binnenkort zullen er huis-aan-huis flyers verspreid worden met een oproep om mee te doen. Daar staat precies in wat de bedoeling is en hoe je je kunt aanmelden.' Houd de brievenbus de komende tijd dus in de gaten!

Voor de Visie Spijkerbroek:

zie www.spijkerkwartier.net of www.arnhem.nl.

Voor het plan van Erik Vos: zie www.vrijstaatthialf.nl

Bouwplan afgewezen, beuk blijft staan

Tekst: Gert van der Plas

Er komt geen appartementencomplex op de hoek van de Spijkerstraat en de Blekerstraat, tegenover het Arnheems Proeflokaal. De dienst Stadsbeheer van de gemeente Arnhem heeft de principe-bouwaanvraag, die was ingediend door Hendriks & Roosenboom Monumenten BV aan de Eusebiusbuitensingel, zorgvuldig beoordeeld en besloten geen medewerking te zullen verlenen aan een eventuele officiële bouwaanvraag. Het proefballonnetje dat Hendriks & Roosenboom hadden opgelaten is dus lekgeprik.

Omdat het gebied is aangewezen als zogenoemd Rijks Beschermd Stadsgezicht gelden er extra strenge regels als het gaat om bijvoorbeeld een plan voor nieuwbouw. Verder zou het appartementencomplex niet passen in het huidige bestemmingsplan en al helemaal niet in het nieuwe bestemmingsplan dat in de maak is. Doorslaggevend is dat de maximale bouwhoogte van 5 meter en het maximale bebouwingspercentage van 40% zouden worden overschreden.

Buurtbewoners die bezwaar hebben gemaakt tegen de bouwplannen en die vooral ook vreesden dat de kapitale beuk op het terrein het loodje zou moeten leggen, hebben

inmiddels van de dienst Stadsbeheer een kopie ontvangen van de brief die naar Hendriks & Roosenboom is gestuurd. Daarin worden uitgebreid de overwegingen genoemd. Stedenbouwkundig vindt men bijvoorbeeld het stratenpatroon, de verspringingen in de rooilijnen en de karakteristieke doorzichten in de achtertuinen zo waardevol dat ze beslist intact moeten blijven. Wat de appartementen zelf betreft: het geschetste ontwerp voor het complex 'doet afbreuk aan het bebouwingsbeeld van het gewenste type bebouwing: overwegend herenhuizen van tweeënhalftot drie woonlagen met een souterrain en kap; verticale parcellering en royale verdiepingshoogtes'. Nou, je ziet wel: de gemeente heeft zich er niet met een Jantje van Leiden afgemaakt.

Ook de prachtige beuk – volgens sommigen een rode, volgens anderen een bruine – die de gemoederen hoog heeft doen oplaaien, wordt nog even in de conclusie genoemd: 'De aanwezigheid van de waardevolle boom zorgt voor een zeer markant tuindoorzicht en straatbeeld komende vanaf de Spijkerstraat richting singel'. En trouwens: als je van de andere kant komt, geldt precies hetzelfde!

Wat moet je met een kaki?

Tekst: Merijntje Betzema

Op verschillende plekken op de Hommelstraat en in het Spijkerkwartier zag ik ze liggen: de oranje vruchten die wel wat weg hadden van een tomaat. Ze zagen er echter steviger uit en ik had het vermoeden dat ze zoet zouden smaken. Voor deze rubriek een mooi moment om uit te zoeken wat deze vruchten zijn.

De kaki (ook wel sharon genoemd, naar de rivier in Israël waar hij gekweekt wordt) komt oorspronkelijk uit China, Japan en Korea. In Zuid-Europa komen ze in het wild voor maar hij wordt daar ook gekweekt zodat wij kunnen worden voorzien van deze vrucht van september tot december. In het voorjaar komt hij uit Brazilië. Een wereldburger dus deze vrucht!

De kaki kun je alleen eten als hij door en door rijp is. De vrucht bevat anders een flinke hoeveelheid tannine (looizuur) waardoor een wrange smaak ontstaat. Uit betrouwbare bron (Bob van Egdom) weet ik dat de vruchten dan echt niet te eten zijn. Verwerk ze dus alleen als de schil diep oranje is en er glazig uitziet, pas wel op dat de binnenkant niet begint te bederven. Bewaar ze daarom in de koelkast. Mochten er pitten in de vrucht zitten, haal deze er dan uit.

De smaak is zachtzoet, enigzins te vergelijken met een abrikoos, maar dan minder krachtig. De vrucht is zowel met schil als zonder schil te eten. Toch raad ik aan het even te testen voor je er een lekker maaltje van maakt. Niet iedereen is dol op de harde structuur van de schil. Het gerecht wat ik hier nu ga beschrijven zou ik bijvoorbeeld aanraden zonder schil.

Gegratineerd kakifruit met geitenkaas

(voor- of bijgerecht voor twee personen)

- 2 kakivruchten,
- 2 plakken zachte geitenkaas,
- 1/2 eetlepel wijnazijn,
- 1/2 theelepel mosterd,
- 1 theelepel citroensap,
- zout, peper,
- 1 1/2 eetlepel olijfolie,
- 1 eetlepel fijngeknipte peterselie.

Was de vruchten, schil ze (of niet) en snij er mooie partjes van. Vorm op een ovenvaste schaal een bloemachtige vorm. Je kunt de partjes ook verdelen over twee ovenvaste bordjes als je deze hebt zodat je meteen twee gerechtjes hebt. Verdeel de zachte geitekaas in brokjes over het midden van de partjes. Laat de kaas onder de hete grill gratineren tot de kaas begint te smelten en donkerder wordt (niet zwart). Klop de overige ingrediënten in een kommetje doorelkaar. Net voor het serveren verdeel je het sausje over de warme kakipartjes. Warm serveren, eet smakelijk!

Oproep!

belangrijke
informatie

www.spijkerkwartier.net

Enthousiaste buren gezocht

Met een aantal bewoners van de drie straatjes Riethorsterstraat, 1e en 2e Spijkerdwarstraat zetten we ons in om het wonen met elkaar plezieriger te maken. We doen dit onder andere door middel van het beplanten van boomspiegels, het plaatsen van bloembakken en het organiseren van een straatfeest.

We zoeken versterking bij het uitvoeren van onze plannen en werkzaamheden.

Enthousiast? Stuur een mailtje naar:

Bewoners-Riethorsterstraat-en-omgeving@xs4all.nl

Reageren of zelf een bijdrage leveren?

Wilt u reageren op een artikel uit deze krant? Of wilt u zelf een artikel schrijven over iets dat u boeit, verheugt of irriteert? Iets dat ook voor uw buurtgenoten de moeite waard is? Stuur een brief of e-mail naar:

Wijkcentrum De Lommerd, Spijkerstraat 185A,
6828 DC Arnhem

Theaters en galleries

Theater Het Hof www.theaterhethof.nl

Huis van Puck www.huisvanpuck.nl

KAB Posttheater www.posttheater.nl

Poehaa www.circuspoehaa.nl

Galerie De Drie Koningen www.stadspastoraatarnhem.com

Handige telefoonnummers

Algemeen informatienummer van de gemeente:

0900 – 1809

Afvalophaaldienst SITA: 4460490

Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299

Politie: 0900 – 8844

Wijkcentrum De Lommerd: 4423549

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerkwartier/Spoorhoek komt bijeen op de woensdagen 11 mrt, 6 mei, 24 jun, 2 sep, 28 okt en 9 dec, steeds om 19.30 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

De Werkgroep Spijkerkwartier vergadert op de dinsdagen 17 feb, 3 mrt, 17 mrt, 31 mrt, 14 apr, 28 apr, 12 mei, 26 mei, 9 jun, 23 jun, 7 jul, 21 jul, 15 sep, 29 sep, 13 okt, 27 okt, 10 nov, 24 nov, 8 dec en 22 dec, steeds om 20.00 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

De Werkgroep Spoorhoek vergadert op maandagen, lokatie Paterstraat 12 (Atelier Jan Franssen). Raadpleeg voor data www.spijkerkwartier.net.

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a.

Algemeen telefoonnummer politie: 0900 – 8844

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Stef Ketelaar,
Marlies Hummelen, Gert van der Plas,
Gonnie Verbruggen

Opmaak: Sjoerd Kulsdom en Merijntje Betzema

Basisontwerp: Ontwerpers om de hoek

Druk: HPC

Foto's en tekeningen in dit nummer:

Akke de Boer, Ben Bongers, Carel Lanthers, Erik Vos, Richard Derks, Poelmans Reesink, Sjoerd Kulsdom, Huijbers & Agelink, Gonnie Verbruggen

Redactieadres

Wijkcentrum De Lommerd, Spijkerstraat 185A, 6828 DC Arnhem, wijkkrant@spijkerkwartier.net

Kijk voor alle informatie over het Spijkerkwartier en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net.

Kopijsluiting volgende nummer: 2 maart